

HƯỚNG DẪN SOẠN BÀI KỂ CHUYỆN MỘT NHÀ THƠ CHÂN CHÍNH

Câu 1 (trang 40 sgk Tiếng Việt 4) : Kể lại toàn bộ câu chuyện

Đáp Án:

1. Ngày xưa ở vương quốc Đa-ghét-xtan có một ông vua nổi tiếng bạo ngược, cuộc sống của nhân dân hết sức lầm than. Thương thảm cảnh ấy, dân chúng đã phản ứng bằng cách truyền đi một bài hát thông thiết, lên án thói bạo tàn của nhà vua và phơi bày nỗi thống khổ của nhân dân. Bài hát lọt đến tai vua. Ngài ra sức lùng bắt kì được kẻ sáng tác bài ca ấy nhưng không tài nào bắt được. Cuối cùng nhà vua hạ lệnh tổng giam tất cả các nhà thơ và nghệ nhân hát rong.

2. Ba hôm sau, nhà vua bắt mỗi người phải hát cho vua nghe một bài hát do chính mình sáng tác. Ai cũng hát lên những bài ca tụng nhà vua. Duy chỉ có ba nhà thơ im lặng. Vua lệnh thả tất cả những người đã hát còn tổng giam vào ngục tới ba nhà thơ kia. Ba tháng sau ngài cho giải họ tới và phán "Giờ thì các người sẽ hát cho trẫm nghe chứ !" Một trong ba người, lập tức cất cao lời ca ca tụng nhà vua. Nhà thơ ấy được thả ra ngay. Còn hai người kia đưa đến giàn thiêu. Vị vua phán "Đây là cơ hội cuối cùng để cứu sống các người. Hãy hát lên " Một trong hai người vội cất tiếng hát ca ngợi nhà vua, và người ấy được tha ngay. Còn người cuối cùng vẫn im lặng. Nhà vua tức giận hét lên " Trói hẳn lại ! Nồi lửa lên !

3. Mặc dù bị trói chặt vào giàn hỏa thiêu nhưng tiếng hát của nhà thơ vẫn cất lên vang vọng khắp nơi vạch trần tội ác của nhà vua. Đó chính là bài ca được lưu truyền khắp đất nước. Ngọn lửa bùng cháy dữ dội. Nhà vua bất ngờ hét to: "Dập tắt lửa đi ! Cởi trói cho ông ta. Trẫm không thể mất nhà thơ chân chính độc nhất của dân tộc này!"

**HƯỚNG DẪN SOẠN BÀI KỂ CHUYỆN
MỘT NHÀ THƠ CHÂN CHÍNH**